

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

A R R E S T

**nr. 210.917 van 1 februari 2011
in de zaak A. 198.973/XIV-32.809**

In zake : Giorgi VARDONASIDZE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jan Schelstraete
 kantoor houdend te 3020 Herent
 Brusselsesteenweg 164
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, per fax ingesteld op 28 januari 2011, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing
van de gevangenisdirecteur van Leuven Hulp dd. 23 januari 2011 waarin aan verzoeker een
tuchtsanctie van één maand individueel regime wordt opgelegd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft
plaatsgevonden op 1 februari 2011 om 11.00 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan Schelstraete, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
attaché Wim Van Brussel die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Leuven Hulp.

3.2. Op 21 januari 2011 worden in de cel van de verzoeker een gsm met lader en extra batterij, alsook opgespaarde medicatie en twee scheermesjes, die zijn vastgesmolten op een plastieken handvatje, gevonden. Over die feiten wordt een rapport aan de directeur opgesteld.

Eveneens op 21 januari 2011 wordt ten aanzien van de verzoeker een voorlopige maatregel genomen, omschreven als “individueel regime tot aan rapport”.

3.3. Op 23 januari 2011 wordt de verzoeker, met bijstand van zijn raadsman, over de voormelde feiten gehoord.

Nog diezelfde dag beslist de gevangenisdirecteur van Leuven Hulp om de verzoeker de tuchtsanctie “1 maand individueel regime van 21.01.2011 tem 21.02.2011 (met inbegrip van de voorlopige maatregel)” op te leggen.

Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd :

“De voorwerpen die werden gevonden en die tot betrokkene behoren, zoals hij zelf toegeeft, zijn allemaal verboden voorwerpen in de gevangenis. Zij brengen niet enkel de interne orde van onze inrichting in gevaar, maar vormen eveneens een bedreiging voor de veiligheid van de inrichting, de veiligheid van ons personeel en van de medege-detineerden. Een zware tuchtsanctie dringt zich dan ook op.”.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Uiteenzetting

5. De verzoeker zet uiteen dat de bestreden beslissing voor hem een ernstige psychologische impact zal hebben. Hij voert aan dat hij zich in hechtenis bevindt ingevolge een bevel tot aanhouding hem afgeleverd op 23 oktober 2010 door de onderzoeksrechter te Leuven, dat hij als zodanig op heden niet definitief veroordeeld is en zelfs nog niet is doorverwezen naar enige rechtbank. Hij betoogt dat de ingrijpende impact van de hechtenis op de psyche en het zelfbeeld van de persoon die deze ondergaat, gekend is, dat het verder verzwaren van deze impact door hem te beroven van de sociale contacten die hij in de gevangenis kan hebben, onredelijk lijkt, te meer daar hij momenteel druk doende is te bekomen van een heroïneverslaving en dus een bijzondere kwetsbaarheid heeft op psychologisch/psychiatrisch gebied. Dit geldt volgens de verzoeker eveneens voor het verder verzwaren van deze impact door hem het gevoel te geven dat een miskennis van zijn rechten zonder gevolg blijven. Als zodanig zal de genomen maatregel, die volgens de verzoeker in abstracto inderdaad slechts een beperkt nadeel voor hem lijkt te kunnen genereren, in concreto voor hem zeer ernstige gevolgen hebben.

Beoordeling

6. De omstandigheid dat de verzoeker zich “in hechtenis bevindt” en “de ingrijpende impact” dat die hechtenis op de verzoeker heeft, is geen nadeel dat uit de bestreden beslissing voortvloeit. De bestreden maatregel vormt voorts op zich geen nadeel dat ernstig genoeg is om een schorsing te rechtvaardigen. De verzoeker toont niet aan, noch maakt hij aannemelijk, waarom dat in zijn geval anders zou zijn en met name niet waarom de

tenuitvoerlegging van de straf zijn situatie dermate zal verslechteren dat de negatieve gevolgen niet door een vernietigingsarrest zullen kunnen worden rechtgezet. Het gevoel dat de verzoeker beweert te ervaren omdat “een miskennen van zijn rechten zonder gevolg blij(ft)”, lijkt te verwijzen naar een moreel nadeel, dat in de regel zal worden hersteld door de morele genoegdoening die een vernietiging van de bestreden beslissing met zich meebrengt en doet niet anders besluiten. De door de verzoeker aangevoerde omstandigheid dat hij momenteel druk doende is te bekomen van een heroïneverslaving en dus een bijzondere kwetsbaarheid heeft op psychologisch/psychiatrisch gebied, doet evenmin anders besluiten en dit alleen al omdat de verzoeker zich te dezen tot een loutere bewering beperkt, die door geen enkel stuk wordt gestaafd.

Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een februari tweeduizend en elf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

met bijstand van

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier,

Christophe Verhaert.

De voorzitter,

Stephan De Taeye.